

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2026 р. №

КРИТЕРІЇ ОЦІНКИ

допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання
на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес

Загальні питання

1. Ці критерії застосовуються Уповноваженим органом з питань державної допомоги (далі – Уповноважений орган) для проведення оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання, що надається з метою компенсації витрат суб'єктів господарювання, які надають послуги, що становлять загальний економічний інтерес, та встановлюють умови, за яких така державна допомога є допустимою для конкуренції, відповідність яким не є підставою для її надання та отримання.

2. Ці критерії не поширюються на:

проведення оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес в окремих сферах господарської діяльності, щодо яких затверджені окремі критерії оцінки допустимості державної допомоги;

проведення оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у сфері наземного транспорту;

надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, у частині компенсації обґрунтованих витрат на надання таких послуг, перелік яких визначається Кабінетом Міністрів України, у разі дотримання умов, установлених у пункті 4 цих критеріїв.

3. У цих критеріях терміни вживаються в такому значенні:

віддалений регіон – вживається у значенні, наведеному в критеріях оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання в галузі цивільної авіації, затверджених Кабінетом Міністрів України;

дата надання державної допомоги суб'єктам господарювання – дата набуття отримувачем права (юридичного факту) на отримання державної допомоги на підставі відповідного нормативно-правового та/або розпорядчого акта та/або іншого документа, яким надається таке право;

компенсація за надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес (далі – компенсація) – відшкодування витрат суб'єкта господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

обґрунтований прибуток – рівень рентабельності інвестованого капіталу, який був би необхідний для типового суб'єкта господарювання з урахуванням відповідного рівня економічного ризику, та розрахований відповідно до додатка 1 до цих критеріїв;

скрутне становище суб'єктів господарювання – вживається у значенні, наведеному в критеріях оцінки допустимості державної допомоги на відновлення платоспроможності та реструктуризацію суб'єктів господарювання, затверджених Кабінетом Міністрів України;

типовий суб'єкт господарювання – суб'єкт господарювання з ефективним управлінням, який володіє усіма необхідними засобами, що відповідають вимогам для надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, здійснює / міг би здійснювати господарську діяльність (виробництво, реалізацію взаємозамінних з отримувачем державної допомоги товарів / робіт / послуг), подібну тій, яку провадить отримувач державної допомоги, на тому самому товарному ринку;

чисті витрати – різниця між отриманими доходами та понесеними витратами за надання послуги, враховуючи, за потреби, амортизацію.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в законах України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання», «Про захист економічної конкуренції», Основах законодавства України про охорону здоров'я, «Про соціальні послуги», «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб», «Про житловий фонд соціального призначення».

4. Ці критерії не застосовуються в разі, коли компенсація не призводить до надання переваги суб'єкту господарювання та, відповідно, не є державною допомогою при дотриманні всіх наведених умов:

1) суб'єкт господарювання, що отримує компенсацію, повинен фактично мати зобов'язання щодо надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, які повинні бути чітко визначені в договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті, який повинен містити інформацію про:

зміст і тривалість зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

найменування суб'єкта господарювання і в разі потреби територію, на якій ним надаються послуги, що становлять загальний економічний інтерес;

перелік будь-яких виключних або спеціальних прав, які було надано суб'єкту господарювання щодо послуг, що становлять загальний економічний інтерес;

механізм розрахунку компенсації, контролю та перегляду компенсації;

заходи для уникнення й повернення надмірної компенсації;

2) механізм, на підставі якого розраховується компенсація, визначено заздалегідь об'єктивно й прозоро з метою уникнення надання суб'єкту господарювання економічних переваг порівняно з конкуруючими суб'єктами;

3) розмір компенсації витрат, понесених у зв'язку з наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, не є надмірним, а саме не перевищує розміру, необхідного для покриття усіх або частини витрат, понесених внаслідок виконання зобов'язань з надання таких послуг, з урахуванням відповідного доходу та обґрунтованого прибутку за їх надання;

4) суб'єкт господарювання, який надає послуги, що становлять загальний економічний інтерес, повинен бути обраний шляхом проведення процедури публічних закупівель, яка відповідає принципам здійснення публічних закупівель та яка надасть можливість обрати пропозицію з найменшими витратами за надання таких послуг. Якщо така процедура не проведена, рівень компенсації визначається на основі результатів аналізу витрат, які понесе типовий суб'єкт господарювання, з урахуванням відповідного доходу та обґрунтованого прибутку для виконання зобов'язань.

5. До категорій отримувачів державної допомоги належать суб'єкти господарювання, які надають послуги, що становлять загальний економічний інтерес.

6. Державна допомога суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, може надаватися у будь-якій формі, передбаченій Законом України «Про державну допомогу суб'єктам господарювання».

7. Сукупний розмір державної допомоги включно з незначною державною допомогою, яка надається отримувачеві державної допомоги на відшкодування витрат, пов'язаних із наданням послуги, що становить загальний економічний інтерес, розраховується як сума державної допомоги за всіма програмами державної допомоги та/або індивідуальної державної допомоги для надання такої послуги.

Загальні умови оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес

8. Загальні умови оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, застосовуються в таких випадках компенсації:

1) якщо річний розмір компенсації суб'єкту господарювання за послугу, що становить загальний економічний інтерес, включаючи соціальні послуги, не зазначені в підпункті 3 цього пункту, не перевищує 20 мільйонів євро, визначений за офіційним валютним курсом, встановленим Національним

банком на дату надання державної допомоги, крім сфери транспорту та транспортної інфраструктури.

Якщо розмір компенсації змінюється протягом тривалості зобов'язання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, річний розмір компенсації розраховується як середнє значення очікуваних річних розмірів компенсації протягом терміну дії такого зобов'язання;

2) щодо медичного обслуговування загальними закладами охорони здоров'я, включаючи екстрену медичну допомогу.

Це положення може бути застосоване в разі здійснення загальними закладами охорони здоров'я іншої діяльності, безпосередньо пов'язаної з їх основною діяльністю, зокрема, у сфері досліджень;

3) спрямованої на задоволення потреб населення в соціальних послугах щодо постійного догляду, догляду за дітьми, соціального супроводу при працевлаштуванні та на робочому місці, догляду й соціальної інтеграції та реінтеграції для вразливих груп населення, включаючи забезпечення доступності та допоміжні технології для осіб з інвалідністю;

4) щодо соціального житла, якщо така послуга відповідає умовам, наведеним у додатку 2 до цих критеріїв;

5) щодо доступного житла, якщо така послуга відповідає умовам, наведеним у додатку 2 до цих критеріїв;

6) для забезпечення функціонування аеропортів та портів, у яких середньорічний пасажиропоток не перевищує 500000 пасажирів для аеропортів та 400000 пасажирів для портів;

7) щодо маршруту обслуговування повітряного руху у віддалені регіони, середньорічний пасажиропоток на якому не перевищує 300000 пасажирів.

Середньорічний пасажиропотік розраховується на основі в'їзного та виїзного пасажиропотоку протягом двох бюджетних періодів, що передують року надання державної допомоги або повідомленню про таку державну допомогу. У разі новоствореного пасажирського аеропорту або порту слід враховувати прогнозований середньорічний пасажиропотік протягом двох бюджетних періодів після початку діяльності.

9. Тривалість зобов'язання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, не повинна перевищувати 10 років. Більш тривалий період зобов'язання допускається, якщо від отримувача державної допомоги вимагаються суттєві інвестиції, які необхідно амортизувати протягом більш тривалого періоду відповідно до принципів бухгалтерського обліку.

10. Зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес, повинно бути покладено на надавача такої послуги згідно з договором та/або нормативно-правовим та/або розпорядчим актом надавача (надавачів) державної допомоги, який повинен містити інформацію про:

- 1) зміст і тривалість зобов'язань з надання зазначених послуг;
- 2) найменування суб'єкта господарювання і в разі потреби територію, на якій ним надаються зазначені послуги;
- 3) перелік будь-яких виключних або спеціальних прав, які було надано органом державної влади чи органом місцевого самоврядування суб'єкту господарювання щодо надання зазначених послуг;
- 4) методику розрахунку компенсації, контролю та перегляду компенсації;
- 5) механізм уникнення й повернення надмірної компенсації.

11. Максимальний розмір державної допомоги на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, не повинен перевищувати розміру, необхідного для покриття чистих витрат, понесених внаслідок виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, з урахуванням обґрунтованого прибутку за їх надання.

Компенсація, що перевищує цей розмір, вважається надмірною.

12. Компенсація розраховується як різниця між витратами, зазначеними в пункті 14 цих критеріїв, і доходами, зазначеними в пункті 15 цих критеріїв, за такою формулою:

$$\text{Компенсація} = V_{\text{п}} - D_{\text{п}} + \text{ОП},$$

де $V_{\text{п}}$ — витрати на надання послуг;

$D_{\text{п}}$ — дохід від надання послуг;

ОП — обґрунтований прибуток.

13. Розрахунок компенсації також може здійснюватися відповідно до пункту 29 цих критеріїв.

14. До витрат, які необхідно враховувати, належать усі витрати, необхідні для надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес. Такі витрати розраховуються на основі загальних принципів бухгалтерського обліку таким чином:

1) якщо діяльність суб'єкта господарювання обмежується лише наданням зазначених послуг, усі витрати такого суб'єкта господарювання можуть бути враховані;

2) якщо суб'єкт господарювання також провадить іншу господарську діяльність, не пов'язану з наданням зазначених послуг, враховуються тільки ті витрати, які пов'язані з їх наданням;

3) витрати, що стосуються надання зазначених послуг, можуть включати всі прямі витрати, понесені у процесі їх надання, та відповідну пропорційну частину загальновиробничих витрат, спільних для послуг, що становлять загальний економічний інтерес, та інших видів діяльності;

4) витрати, пов'язані з інвестиціями, можуть враховуватись, якщо це необхідно для надання зазначених послуг.

15. До доходів, які необхідно врахувати, належать усі надходження, отримані в результаті надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, незалежно від того, чи визнаються вони як державна допомога. Якщо суб'єкту господарювання надано виключні або спеціальні права, пов'язані з діяльністю іншою, ніж послуги, що становлять загальний економічний інтерес, на які надається державна допомога, прибуток від таких виключних або спеціальних прав, у разі якщо він перевищує обґрунтований прибуток, або інші отримані економічні вигоди враховуються як доходи такого суб'єкта господарювання незалежно від того, чи визнаються вони як державна допомога. За рішенням надавача державної допомоги, прибутки або економічні вигоди суб'єкта господарювання, отримані внаслідок провадження іншої діяльності, яка не пов'язана з послугами, що становлять загальний економічний інтерес, можуть спрямовуватися на фінансування послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

16. Для розрахунку обґрунтованого прибутку надавачем державної допомоги можуть бути застосовані умови для підвищення ефективності його діяльності, зокрема, щодо якості надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, підвищення продуктивності. Такі умови підвищення ефективності повинні ґрунтуватися на об'єктивних показниках, наведених у договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті щодо надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес. Прибутки, пов'язані з підвищенням ефективності, повинні збалансовано розподілятися між отримувачем державної допомоги, надавачем державної допомоги та/або користувачами. Підвищення ефективності повинно бути досягнуто без шкоди для якості надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

17. Суб'єкт господарювання, який, крім надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, провадить також іншу діяльність, повинен забезпечувати здійснення розподілу витрат і доходів, зокрема:

1) рахунки бухгалтерського обліку доходів і витрат на надання кожної послуги, що становить загальний економічний інтерес, та інших послуг, що надаються суб'єктом господарювання, повинні бути окремими;

2) усі витрати та доходи повинні розподілятися на основі принципів бухгалтерського обліку доходів і витрат, визначених законом;

3) принципи бухгалтерського обліку витрат та доходів, відповідно до яких здійснюється розподіл таких витрат та доходів на окремі рахунки, повинні бути чітко визначені в обліковій політиці, внутрішніх документах суб'єкта господарювання тощо;

4) компенсація не повинна спрямовуватися на фінансування діяльності, яка не є послугами, що становлять загальний економічний інтерес;

5) витрати, пов'язані з провадженням іншої діяльності, яка не пов'язана з послугами, що становлять загальний економічний інтерес, включають усі прямі витрати та відповідну частину загальновиробничих витрат.

18. У разі отримання суми компенсації, виплаченої надміру, така сума компенсації повинна бути повернена до відповідного бюджету у строк, визначений договором та/або нормативно-правовим та/або розпорядчим актом надавача (надавачів) державної допомоги, зі здійсненням перерахунку потреб у фінансуванні на наступні відповідні періоди.

У разі коли сума компенсації, виплачена надміру, не перевищує 10 відсотків суми середньої річної компенсації, така надлишкова сума компенсації може переноситися на наступний бюджетний період і вираховуватись із суми компенсації, що надаватиметься за такий бюджетний період.

19. Надавач державної допомоги передбачає застосування відповідних механізмів для запобігання виплаті надміру суми компенсації, зокрема шляхом регулярного контролю за використанням державної допомоги та недопущенням перехресного субсидювання витрат на надання інших послуг, які не є послугами, що становлять загальний економічний інтерес. Для контролю за виплатою надміру суми компенсації надавач повинен проводити регулярні перевірки не рідше ніж кожних п'ять років протягом строку виконання зобов'язань, а також після закінчення виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

20. Після прийняття рішення про надання державної допомоги їх надавач на своєму офіційному вебсайті оприлюднює інформацію про:

- 1) мету й форму державної допомоги;
- 2) договір та/або нормативно-правовий та/або розпорядчий акт надавача (надавачів) державної допомоги, зазначений у пункті 10 цих критеріїв;
- 3) період надання державної допомоги;
- 4) найменування отримувача державної допомоги, його категорію (суб'єкт господарювання малого, середнього або великого підприємництва) та вид його економічної діяльності;
- 5) загальний обсяг державної допомоги та її частку в загальному бюджеті діяльності й робіт, на які надається державна допомога.

Зазначена інформація повинна бути доступною для громадськості без обмежень та зберігатися в надавача державної допомоги протягом 10 років.

Спеціальні умови оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес

21. Спеціальні умови оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний

інтерес, застосовуються в усіх інших випадках, не передбачених пунктом 8 цих критеріїв.

Спеціальні умови оцінки допустимості державної допомоги суб'єктам господарювання на надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, не застосовуються щодо суб'єктів господарювання які перебувають у скрутному становищі.

22. Надавач державної допомоги в повідомленні про державну допомогу має надати обґрунтування щодо необхідності надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, зокрема, шляхом надання інформації щодо проведення консультацій з громадськістю.

23. Зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес, повинно бути покладено на надавача такої послуги згідно з договором та/або нормативно-правовим та/або розпорядчим актом надавача (надавачів) державної допомоги, який повинен містити інформацію про:

- 1) зміст і тривалість зобов'язань з надання зазначених послуг;
- 2) найменування суб'єкта господарювання і в разі потреби територію, на якій ним надаються зазначені послуги;
- 3) перелік будь-яких виключних або спеціальних прав, які було надано органом державної влади чи органом місцевого самоврядування суб'єкту господарювання щодо надання зазначених послуг;
- 4) методичку розрахунку компенсації, контролю та перегляду компенсації;
- 5) механізм уникнення й повернення надмірної компенсації.

24. Тривалість зобов'язань, які покладаються на суб'єкта господарювання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, встановлюється за відповідними критеріями, зокрема, необхідною тривалістю амортизації основних засобів, потрібних для надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

25. Якщо кільком суб'єктам господарювання доручено надавати однакову послугу, що становить загальний економічний інтерес, компенсація повинна розраховуватись однаковою методом для всіх суб'єктів господарювання.

26. Максимальний розмір компенсації не повинен перевищувати розміру, необхідного для покриття чистих витрат, понесених внаслідок виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, з урахуванням обґрунтованого прибутку за їх надання.

Компенсація, що перевищує цей розмір, вважається надмірною.

27. Розмір компенсації може бути встановлений на основі очікуваних витрат і доходів, або фактично понесених витрат і доходів, або комбінації обох підходів залежно від встановлених надавачем державної допомоги умов для підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання, визначених пунктом 32 цих критеріїв.

28. Якщо компенсація повністю або частково розраховується на підставі очікуваних витрат і доходів, такі витрати й доходи повинні бути визначені в договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті й базуватися на реалістичних та спостережуваних параметрах економічного середовища, у якому надається послуга, з обов'язковим визначенням джерел цих показників. У разі потреби розрахунки повинні здійснюватись із залученням експертної оцінки відповідних органів влади або інших суб'єктів господарювання, незалежних від отримувача державної допомоги. Оцінка витрат суб'єкта господарювання повинна враховувати очікуване підвищення ефективності його діяльності протягом строку виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

29. Компенсація розраховується як різниця між чистими витратами суб'єкта господарювання із зобов'язанням надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес, і чистими витратами того самого суб'єкта господарювання без зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес, за такою формулою:

$$\text{Компенсація} = (V_3 - D_3) - (V_{63} - D_{63}),$$

де V_3 – витрати суб'єкта господарювання із зобов'язанням надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес;

D_3 – дохід від надання послуг суб'єкта господарювання із зобов'язанням надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес;

V_{63} – витрати того самого суб'єкта господарювання без зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес;

D_{63} – дохід від надання послуг того самого суб'єкта господарювання без зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес.

При розрахунку компенсації беруться до уваги витрати та доходи, які будуть відсутні в суб'єкта господарювання без зобов'язання надавати послуги, що становлять загальний економічний інтерес, та враховувати переваги, зокрема, нематеріальні, які отримує суб'єкт господарювання від надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

30. У разі неможливості застосування способу розрахунку компенсації, передбаченого пунктом 29 цих критеріїв, за наявності належного обґрунтування компенсація розраховується відповідно до пункту 12 цих критеріїв.

31. Якщо суб'єкту господарювання надано виключні або спеціальні права, пов'язані з діяльністю іншою, ніж послуги, що становлять загальний економічний інтерес, на які надається державна допомога, прибуток від таких виключних або спеціальних прав, у разі якщо він перевищує обґрунтований прибуток, або інші отримані економічні вигоди враховуються як доходи такого суб'єкта господарювання незалежно від того, чи визнаються вони як державна

допомога. За рішенням надавача державної допомоги, прибутки або економічні вигоди суб'єкта господарювання, отримані внаслідок провадження іншої діяльності, яка не пов'язана з послугами, що становлять загальний економічний інтерес, можуть спрямовуватися на фінансування послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

32. Для розрахунку розміру компенсації надавачі державної допомоги запроваджують умови для підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання, зокрема, щодо якості надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, підвищення продуктивності діяльності суб'єкта господарювання (зокрема, визначення фіксованого рівня компенсації, який передбачає підвищення продуктивності, передбачення в договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті умов, відповідно до яких рівень компенсації залежатиме від досягнення відповідних показників).

Якщо суб'єкт господарювання не виконує / перевищує показники, встановлені умовами для підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання, розмір компенсації повинен бути зменшений / збільшений відповідно до методики її розрахунку, встановленої в договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті.

Компенсація, що надається в результаті перевищення показників, передбачених умовами підвищення ефективності, встановлюється на рівні, який дозволяє збалансовано розподілити збільшений розмір компенсації між отримувачем і надавачем державної допомоги та/або отримувачами послуг.

Механізм для стимулювання підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання повинен ґрунтуватися на об'єктивних та обґрунтованих критеріях, зазначених у договорі та/або нормативно-правовому та/або розпорядчому акті, аналіз (оцінка) ефективності якого повинна бути здійснена із залученням відповідних органів влади або інших суб'єктів господарювання, які є незалежними від отримувача державної допомоги.

Підвищення ефективності діяльності суб'єкта господарювання повинно бути досягнуто без шкоди для якості надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

33. Якщо суб'єкт господарювання провадить іншу діяльність, не пов'язану з наданням послуг, що становлять загальний економічний інтерес, такий суб'єкт господарювання повинен забезпечувати здійснення розподілу витрат і доходів відповідно до пункту 17 цих критеріїв.

34. У разі отримання надмірної компенсації така компенсація повинна бути повернена до відповідного бюджету у строк та відповідно до вимог, визначених договором та/або нормативно-правовим та/або розпорядчим актом надавача (надавачів) державної допомоги, зі здійсненням перерахунку потреб у фінансуванні на наступні відповідні періоди.

35. Надавач державної допомоги передбачає застосування відповідних механізмів для запобігання надмірній компенсації, зокрема, шляхом регулярного контролю за використанням державної допомоги та недопущенням перехресного субсидіювання витрат на надання інших послуг, які не є послугами, що становлять загальний економічний інтерес.

Для контролю за виплатою надмірної компенсації надавач державної допомоги відповідно до законодавства України та згідно з договором та/або нормативно-правовим та/або розпорядчим актом проводить регулярні перевірки отримувача державної допомоги не рідше ніж кожні три роки протягом строку виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, а також після закінчення виконання зобов'язань з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес. Регулярні перевірки надавачем державної допомоги проводяться не рідше ніж кожні два роки, у разі якщо отримувач державної допомоги обраний без проведення процедури публічних закупівель.

36. Після прийняття рішення про надання державної допомоги їх надавач на своєму офіційному вебсайті оприлюднює інформацію про:

- 1) мету й форму державної допомоги;
- 2) договір та/або нормативно-правовий та/або розпорядчий акт надавача (надавачів) державної допомоги, зазначений в пункті 23 цих критеріїв;
- 3) період надання державної допомоги;
- 4) найменування отримувача державної допомоги, його категорію (суб'єкт господарювання малого, середнього або великого підприємництва) та вид його економічної діяльності;
- 5) загальний обсяг державної допомоги та її частку в загальному бюджеті діяльності й робіт, на які надається державна допомога;
- 6) інформацію про результати проведення консультацій з громадськістю щодо послуги, що становить загальний економічний інтерес.

Зазначена інформація повинна бути доступною для громадськості без обмежень та зберігатися в надавача державної допомоги протягом 10 років.

Розрахунок обґрунтованого прибутку

1. Обґрунтований прибуток розраховується як рівень рентабельності інвестованого капіталу, який був би необхідний для типового суб'єкта господарювання з урахуванням відповідного рівня економічного ризику.

Рівень рентабельності інвестованого капіталу показує прибутковість, яку суб'єкт господарювання отримує від свого інвестованого капіталу протягом тривалості зобов'язання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес, яка розраховується як співвідношення чистого прибутку до інвестованого капіталу. Рівень економічного ризику залежить від відповідної сфери господарської діяльності, виду послуги, особливостей компенсації.

Рівень рентабельності інвестованого капіталу, що не перевищує базову ставку для зобов'язань у національній валюті (гривні), збільшену на премію в розмірі 100 базисних пунктів (1%), у будь-якому випадку вважається обґрунтованим. Базовою ставкою для зобов'язань у національній валюті (гривні) є середньозважена дохідність за облігаціями внутрішньої державної позики (ОВДП) на первинному ринку, термін обігу яких відповідає тривалості зобов'язання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

Якщо надання послуги, що становить загальний економічний інтерес, не пов'язане із суттєвим економічним ризиком, зокрема, якщо чисті витрати за надання такої послуги переважно компенсуються в повному обсязі після надання такої послуги, обґрунтований прибуток не може перевищувати відповідну базову ставку для зобов'язань у національній валюті (гривні) збільшену на премію в розмірі 100 базисних пунктів (1%).

2. Якщо застосування рівня рентабельності інвестованого капіталу є недоцільним з обґрунтованих причин, обґрунтований прибуток може бути розрахований як:

середня рентабельність власного капіталу (ROE), яка розраховується як співвідношення чистого прибутку до середньорічної вартості власного капіталу, або

середня рентабельність використаного капіталу (ROCE), яка розраховується як співвідношення прибутку до вирахування відсотків та податків (ЕВІТ) до середньорічної суми використаного капіталу, або

середня рентабельність активів (ROA), яка розраховується як співвідношення чистого прибутку до середньорічної вартості активів, або

середня рентабельність продажів (ROS), яка розраховується як співвідношення чистого прибутку до загальної виручки від продажів.

Середня рентабельність розраховується з використанням коефіцієнта дисконтування протягом тривалості зобов'язання з надання послуг, що становлять загальний економічний інтерес.

Незалежно від обраного способу розмір обґрунтованого прибутку не повинен перевищувати розміру прибутку типового суб'єкта господарювання, зокрема, шляхом аналізу рівня прибутку, отриманого за аналогічними договорами, укладеними на конкурентних умовах.

Умови щодо соціального та доступного житла як послуги, що становить загальний економічний інтерес

1. Соціальне житло як послуга, що становить загальний економічний інтерес, повинна відповідати таким умовам:

1) є доступним для громадян України, які відповідно до закону потребують соціального захисту;

2) відповідати мінімальним стандартам якості та екологічним стандартам, встановленим законодавством;

3) використовуватися для цілей соціального житла протягом не менш ніж 20 років із початку надання послуги, крім обґрунтованих випадків його використання протягом меншого періоду, зокрема у зв'язку з тимчасовим характером заходу.

Якщо діяльність суб'єкта господарювання обмежується переважно наданням послуги, що становить загальний економічний інтерес (річний дохід від здійснення іншої господарської діяльності не перевищує 5% від загального річного доходу протягом терміну дії зобов'язання надавати такі послуги), і такий суб'єкт господарювання зобов'язаний реінвестувати весь свій прибуток у надання послуги, що становить загальний економічний інтерес, до такого суб'єкта господарювання не застосовується мінімальний строк у 20 років;

4) компенсація може покривати інвестиційні витрати на будівництво житла, придбання земельних ділянок, придбання будинків, які підлягають переобладнанню або реконструкції, реконструкцію або переобладнання будинків, витрати для забезпечення стандартів і правил щодо доступності для маломобільних груп населення, у тому числі для осіб з інвалідністю, екологічним стандартам, а також експлуатаційні витрати, якщо це необхідно для надання послуги.

2. Доступне житло як послуга, що становить загальний економічний інтерес, повинна відповідати таким умовам:

1) бути доступним для громадян України, які не мають можливості придбати житло на ринкових умовах.

Доступне житло повинно надаватися громадянам України, які потребують державної підтримки. Оцінка потреби повинна здійснюватися на основі вимірювальних показників, зокрема рівня доходу, співвідношення орендної плати або іпотечних платежів до доходу, вартості житла до доходу тощо;

2) вартість або розмір орендної плати за доступне житло повинні бути нижчі за їх ринковий розмір та визначатися на основі, зокрема, доходу громадян, ринкових цін, витрат, понесених надавачем послуги. Вартість або розмір орендної плати за доступне житло може враховувати й інші витрати, зокрема, на електричну енергію;

3) вартість або розмір орендної плати за доступне житло не повинні бути нижче рівня, який необхідний для забезпечення доступності для відповідних категорій громадян України;

4) відповідати мінімальним стандартам якості та екологічним стандартам, встановленим законодавством України;

5) на рівних умовах бути доступною для надання всіма суб'єктами господарювання, які можуть надавати таку послугу, незалежно від форми власності;

6) використовуватися для цілей доступного житла протягом не менш ніж 20 років із початку надання послуги, крім об'єктів, крім об'єктів, крім об'єктів, крім об'єктів його використання протягом меншого періоду, зокрема у зв'язку з тимчасовим характером заходу.

Якщо діяльність суб'єкта господарювання обмежується переважно наданням послуги, що становить загальний економічний інтерес (річний дохід від здійснення іншої господарської діяльності не перевищує 5% від загального річного доходу протягом терміну дії зобов'язання надавати такі послуги), і такий суб'єкт господарювання зобов'язаний реінвестувати весь свій прибуток у надання послуги, що становить загальний економічний інтерес, до такого суб'єкта господарювання не застосовується мінімальний строк у 20 років;

7) компенсація може покривати інвестиційні витрати на будівництво житла, придбання земельних ділянок, придбання будинків, що підлягають переобладнанню або реконструкції, реконструкцію або переобладнання будинків, витрати для забезпечення стандартів і правил щодо доступності для маломобільних груп населення, у тому числі для осіб з інвалідністю, екологічним стандартам, а також, експлуатаційні витрати, якщо це необхідно для надання послуги.
